

Pub. Universum

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ

ΕΤΟΣ ΚΗ'

ΑΡΙΘ. 31

ΑΔΗΘΕΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ 7 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1908

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΚΑΤΑΒΑΛΟΜΕΝΗ

Καθ' όλον τὸ ὄθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλήρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκᾳ χρυσᾷ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

(πρόεδρος)

† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ ἀρχιγραμματ. τῆς ἱερᾶς Συνόδου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Επίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ
καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

Διὰ πᾶσαν αἴτησιν ἀπευθυντέον τῷ διευθυντῇ
Ι. Α. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΩ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἡ μεταβολὴ τοῦ πολιτεύματος — Ἐπὶ τῶν ἐν Κύπρῳ —
Δίκης ὀφθαλμοῦ — Διωγμὸς ὀρθοδόξων — Ἐκκλησιαστικὰ χρο-

Η ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

ἀπὸ τεσσάρων σχεδὸν ἐβδομάδων ἐγγράφως καὶ
διὰ προσλαλιῶν ἐξυμνουμένη καὶ ὑπὸ τοῦ λαοῦ
καὶ τοῦ στρατοῦ πανηγυριζομένη πολλὰς ἐλπί-
δας ἀνεπτέρουσεν, ὑπεξέκαυσεν αἰσθήματα τοιαῦτα
καὶ τοιαῦτα καὶ εἰς πολλοὺς ἐξ ἡμῶν ἰδίως ἐθεωρή-
θη κέντρον πρὸς ζωὴν νέαν ὠθοῦν. Ἡ συναίσθησις
τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἀνθρώπου διδὲι γένεσιν εἰς ἐ-
λευθερίαν ἐκθεσιν ἰδεῶν, ἀρχῶν, πόθων καὶ ἐλπί-
δων. Ὑπὸ πολίτευμα τὴν ἐλευθερίαν ἐγγυώμενον
τοῦ πολίτου δύναται ἕκαστος ἡμῶν νὰ γράφῃ δη-
μοσίᾳ καὶ δημοσίᾳ νὰ ἐλέγχῃ, ἐν μέσῳ ὁμίλων καὶ
συλλαλητηρίων, διὰ γλώττης εὐγενοῦς τὰς πρά-
ξεις παντὸς κυβερνήτου καὶ παντὸς ἐγκεχειρισμέ-
νου δημοσίαν ἀρχὴν δύναται νὰ συγκροτῇ κέντρα
οἰαδήποτε πρὸς διευθύνειν τῆς καινότερον λεγομέ-
νης ἐθνικῆς δράσεως, ἀφοῦ καὶ καθήκον ἐχει πᾶσα

κοινότης τὰ κοινὰ νὰ περιφρουρῇ ἑαυτῆς συμφέ-
ροντα.

Τὸ καθήκον τῆς περιφρουρήσεως ταύτης εἶχε
πάντοτε καὶ οὐδεὶς ἄνθρωπος, οὐδεὶς νόμος, ἐν
οὐδεμιᾷ ἐποχῇ, καὶ τῇ στυγνοτέρᾳ τοῦ ἐθνικοῦ ἡ-
μῶν βίου, ἡδυνήθη νὰ παρακωλύσῃ ἡμᾶς ἀπὸ
τῆς ἐμπεδώσεως θεσμῶν καὶ νόμων καὶ καθε-
στῶτων τῶν σωζόντων τὰ συστατικὰ τῆς ἐθνι-
κῆς ἐνότητος τῶν ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἡγεσίαν
τῆς Μ. Ἐκκλησίας ὑποκειμένων ὀρθοδόξων ἐθνῶν
τε καὶ λαῶν, μερικώτερον δὲ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθ-
νους. Ἀλλὰ τῶν ἐθνῶν τούτων καὶ μάλιστα τοῦ
ἡμετέρου ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν πνευματικὴν ἀρ-
χὴν οὐδέποτε ἐμειώθη, διότι οἱ τὰ κοινὰ κατὰ
μέρος καὶ ἐν γένει διοικοῦντες οὐδαμῶς ἐννό-
ουν νὰ παραδώσωσιν ἑαυτοὺς καὶ τὸν ὑπ' αὐ-
τῶν ὀδηγούμενον λαὸν ἔρμαιον καινῶν ἰδεῶν καὶ
διδασκαλιῶν ἐκ Δύσεως ἐπερχομένων καὶ διαδι-
δομένων. Παρατηρήθη μάλιστα ποτε παρ' ἡμῖν
κατὰ τινῶν νέων ἰδεῶν ἀντίδρασις, σώσασα πα-
τρια ἡθὴ, διατηρήσασα τὴν ἐθνικὴν χαρακτῆρα,
περιφρουρήσασα τὰς ὀρθοσκευτικὰς ἀληθείας, ἡθι-

κὰς τε καὶ δογματικὰς. Προσέβαλον τὸ ἡμέτερον εὐσεβὲς ἔθνος πρὸ ἑκατὸν εἴκοσιν ἐτῶν καιναὶ δῆ-
δα καὶ ξενίζοντα δόγματα πᾶσαν θρησκευτικὴν
καὶ ἠθικὴν ὑψηλὴν θεωρίαν ἀνατρέποντα, πολλὴν
ἐν πολλοῖς ἀκολασίαν ἐπιτρέποντα, συσσεύοντα
ράγδην τὰ κοινωνικὰ θεμέλια. Ἰσως εὐρέθησαν
μία ἢ δύο κοῦφαι κεφαλαὶ ἐπικροτήσασαι τὴν
δῆθεν ἀναζύμωσιν ἐκείνην καὶ συστήσασαι τὴν
εἰσαγωγὴν ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν καὶ παρ' ἡμῖν, εἰς
οὓς ἠδύναντο καὶ ποτε νὰ στέλλωσιν ἐξ Εὐρώπης
ἐφημερίδας καὶ λιβέλλους. Ἐξανέστησαν ὁμως ἡ
μᾶλλον ἐνέμειναν εἰς τὴν θέσιν καὶ τὴν ἀποστολὴν
αὐτῶν οἱ παρ' ἡμῖν τὸν ἐγκέφαλον ἔχοντες σῶον,
ἀφοῦ μάλιστα κατὰ τὴν ὑπὸ κοῦφῶν ζητούμενην
ἀναστοιχείωσιν, οὔτε πρόσωπα ὑβρίσθησαν, οὔτε
ἡλικίαι καὶ σχήματα ἱερά ἐχλευάσθησαν, οὔτε
καθεστώτων ἐζητήθη βίαιος συσσεισμός.

Σήμερον, ἀτυχῶς, ἐπὶ τῇ μεταβολῇ τοῦ πολι-
τεύματος, καθ' ἣν ἐθνολογικὴ κηρύττεται ἰσοπέ-
δωσις, ὧδε μὲν ἀκούεται παραφωνία βέβηλος —
ἀπὸ Σμύρνης ἀτυχῶς — «νὰ μεταρρυθμισθῶσι τὰ
Πατριαρχεῖά μας καὶ τὸ ἱερατικὸν μας σύστημα»
πρὸς τοῦτον κ' ἐκείνον τὸν σκοπὸν, ἀλλαχοῦ δὲ
δημοκόποι τινὲς ἀνόητοι στάσεις ἐγείρουσι κατὰ
τῶν πανιερ. μητροπολιτῶν, καὶ ἐνταῦθα διασύρεται
τὸ πατριαρχικὸν ὄνομα καὶ γόητρον ἢ ὑπὸ λαϊ-
κῶν, ἢ ὑπὸ κληρικῶν, οἱοὶ πολὺ μάλιστα νὰ
ἐμφανίζωνται διὰ τῶν ἐφημερίδων.

Καὶ εὐνόητοι μὲν οἱ ζητοῦντες συστήματος ἀλ-
λαγὴν, πάντοτε γενησομένην συμφώνως πρὸς τοὺς
ἱεροὺς κανόνες καὶ τὸ αἰωνόβιον πολίτευμα τῆς
Ἐκκλησίας. Ἀλλ' οἰανόποτε μεταβολὴν τοιαύ-
την ἔχει δικαίωμα νὰ ζητήσῃ καὶ πραγματοποιή-
σῃ νομίμως καὶ διὰ νομίμων ἀντιπροσώπων τὸ
ἔθνος καὶ ὁ ἱερὸς κληρὸς. Σύμπτωμα ὁμως θλιβε-
ρώτατον ἐκλύσεως παρουσιάζουσιν οἱ διὰ φωνα-
σκιῶν, διὰ λιβέλλων, διὰ διαδόσεως ἀνυποστά-
των σπερμολογιῶν, διὰ διατριβῶν ὑβριστικῶν ἢ
διὰ συλλαλητηρίων ὁμοίας φύσεως ἐργαζόμενοι
πρὸς ἀλλαγὴν καὶ προσώπων τῶν τὴν Ἐκκλη-
σίαν διοικούντων καὶ ἐλπίζοντες ὅτι διὰ μέσων
τοιούτων ἐπέρχεται τὸ πεθούμενον ὑπ' αὐτῶν ἀπο-
τέλεσμα.

Ἐὰν ἐπιτευχθῇ τὸ τοιοῦτον, ὅπερ οὐδεὶς φρόνι-
μος εὐχεται, καινὴ τις εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσα-

γομένη ἀρχὴ θέλει καταστρέφει ἐν ὀλίγῳ αὐτήν.
Ὡς σήμερον εὐρέθησαν ὀλίγοι τινὲς, ὧν ὁ ἀριθμὸς,
εὐτυχῶς, ἐλαττοῦται, φωνασκοῦντες καὶ ζητοῦν-
τες πᾶταγον νὰ δημιουργήσωσιν, αὖριον, ἐπιτυγ-
χανόντων — κατὰ θεῖαν παραχώρησιν — αὐτῶν,
νέοι ὅμιλοι χλευαστῶν καὶ δημαγωγῶν, ἢ καὶ αὐ-
τοὶ οἱ ἴδιοι, ἀποτυχόντες τῶν προσδοκιῶν, νέαι ἐφη-
μερίδες, νέα συλλαλητήρια μᾶλλον πολυάριθμα,
μᾶλλον ἰσως θορυβώδη, λογιώτατοι νέοι ἢ πα-
λαιοί, ἀνταγωνιζόμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐν τῷ στα-
δίῳ τῆς ἀηδίας καὶ τῆς ἀναγωγῆς λογοκοπίας,
θέλουσιν ἰσχύει νὰ ἐπενέγκωσιν ἐτέραν μεταβο-
λὴν προσωπικὴν, ἐφ' ἧς ὁμως δικαιῶνται ν' ἀπο-
φανθῶσι καὶ σήμερον καὶ αὖριον τὰ δύο διοικητι-
κὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους σώματα, ὡς
ἐδικαιῶντο ἀπὸ τῆς ἀλώσεως μέχρι τῆς σήμερον.

Ἐν τοιαύτῃ διαπλάσει νέου καθεστώτος οὐδεὶς
τῶν εἰς ἀναγωγὰς καὶ ἀνευλαβεῖς φράσεις σήμε-
ρον ἐκτρεπομένων δύναται νὰ σκεφθῇ τοῦ τείνο-
μεν. Ἐν περιπτώσει συγκροτήσεως ἐν μέλλοντι
συλλαλητηρίων ἰσχυρῶν, ἐν περιπτώσει κατισχύ-
σεως μέρους τινὸς ὑβρεολόγου δημοσιογραφίας καὶ
τῆς διὰ τοιούτων μέσων ἐπιτυχίας προσωπικῶν
μεταβολῶν, διαρκῶς μὲν θέλομεν ἐπιτυχᾶναι τοῦ
ζητουμένου ὑπὸ τῶν πολλῶν, ἀλλὰ θέτομεν ἐν
ἀμφιβόλῳ τὸ κῶρος τῶν διοικουσῶν ἡμᾶς ἀρχῶν
εἰσαγομένον οὕτως ἀπὸ τοῦδε τὴν ἀσέβειαν πρὸς
τὰς ἱεράς ἀρχάς, τὴν κοινωνικὴν ἐπιτείνοντες ἐκ-
λυσιν, ὃ δὲ δυστυχέστερον, προπαρασκευάζομεν
ἐθνικὴν ἀποσύνθεσιν, ἣν οὐδὲν πολίτευμα συνταγ-
ματικὸν δύναται νὰ προλάβῃ, ἀφοῦ τὸ σύνταγμα
εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν ἤδη κινδυνεύει νὰ χρησιμο-
ποιηθῇ ὡς μαχαιρίδιον εἰς τὰς χεῖρας βρέφους.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝ ΚΥΠΡΩ

Ἀναφερομένη εἰς τὴν κανονικὴν ἐκλογὴν τοῦ
μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Κυρίλ-
λου τοῦ ἀπὸ Κηρυνείας, ἡ ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐπεμψε τῇ Α. Θ. Π. τὴν
κάτωθι ἐπιστολήν, ἀποδεχομένη τὸ κανονικὸν καὶ
ἐπιβεβλημένον τῆς τοιαύτης ἐκλογῆς καὶ τιθεμένη
εἰς σχέσεις μετὰ τοῦ νέου ἀρχιεπισκόπου Νέας
Ἰουστινιανουπόλεως.

Μετὰ τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἐκδίδομεν ἀπόσπασμα γράμματος ἐκ Μόσχας, πρὸ μηνὸς σχεδὸν ἀποσταλὲν τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως.

Α'

Παναγιώτατε καὶ θεϊότατε ἀρχιεπίσκοπε Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικὸν πατριάρχα, ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ λίαν ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε ἀδελφε καὶ συλλειτουργέ τῆς ἡμῶν μετριότητος, κύριε Ἰωακείμ, τὴν ὑμετέραν θειοτάτην Παναγιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατὰσπαζόμενοι ὑπερήδιστα προσαγορεύομεν.

Ἐπεὶ συμπάσης τῆς Ἐκκλησίας ἐν σώμα θεωρουμένης ὑπὸ κεφαλὴν μίαν τὸν Χριστὸν, πᾶσι αἱ ἐπὶ μέρους Ἐκκλησίαι συναλγοῦσι, μίᾳ τινος αὐτῶν πασχούσης, ἐν πολλῇ ἀληθείᾳ διετελοῦμεν ἀθυμία ἐπὶ τῷ δεινῷ καὶ χαλεπῷ κλύδωνι, τῷ συνταράσσοντι τὴν ἀγιωτάτην Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου ἕνεκα τῆς ἐκλογῆς διαδόχου τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Σωφρονίου, ὅτε φθάσα ἡ περισπούδαστος ἐπιστολὴ τῆς ὑμετέρας γερασμίας κορυφῆς εὐηγγελίστο ἡμῖν τὴν γενομένην αὐτόθι ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου τοῦ ἀγιωτάτου τούτου θρόνου. Ἐπληροφόρηθημεν δηλονοῦν ἐξ αὐτῆς, ὅτι ἡ ὑμετέρα θειοτάτη Παναγιότης μετὰ τῆς περὶ αὐτὴν ἀγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου, λαβοῦσα ὑπ' ὅψι τὴν ἀνώμαλον καὶ ἑκτροπον ταύτην κατὰστασιν, τὴν θερμὴν ἐκκλησίαν τῆς ἱερᾶς τῆς νήσου Συνόδου πρὸς τὸν ἀγιώτατον πατριαρχικὸν οἰκουμενικὸν θρόνον, δι' ἧς ἐξελιπᾷ αὐτὸν ἀναλαβέσθαι ἐπειγόντως τὴν ἀδελφικὴν φροντίδα καὶ κατὰ τὰ ὑπάρχοντα πλείστα προγενέστερα ἐν παρομοίαις ἐκτάκτοις περιστάσεσι παραδείγματα ἀποκτικτοῦσιν τῷ ἀγιωτάτῳ ἐκείνῳ θρόνῳ διὰ κανονικῆς ἐκλογῆς ποιμενάρχην ἄξιον καὶ κατὰλληλον, δικαῶς δὲ καὶ ἡ ὑμετέρα σεπτὴ κορυφὴ ἐπιποθοῦσα τὴν κατὰπυξιν τοῦ δεινοῦ τῶν τρικυμιῶν κλύδωνος, τοῦ ἐπὶ ὀκταετίαν ὅλην διασχευσάντος τὴν ἀγιωτάτην ἐκείνην Ἐκκλησίαν, προέβη κατὰ τὰ ἐκπαλὶ κεκαλονισμένα εἰς τὴν ἐκλογὴν ἀρχιεπισκόπου Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου τοῦ πανιερωτάτου μητροπολίτου Κυρηνείας κυρίου Κυρίλλου, ἀνδρὸς σώφρονος καὶ συνετοῦ, παιδεύει τε καὶ παντοίαις ἀρεταῖς κεκοσμημένου.

Τὴν εὐφρόσυνον ταύτην ἀγγελίαν ἐνηχηθέντες σφόδρα ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τοῦ θρόνου ἐκείνου πραγμάτων οἰκονομίᾳ, ἐκτενῶς δὲ δεόμεθα μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς σεβασμιωτάτων ἀγίων ἀρχιερέων τοῦ Πατρὸς τῶν οἰκτιρμῶν καὶ Θεοῦ πάσης

παρκαλήσεως, ἵνα ἐν τῷ ἐμπιστευθέντι τὴν πνευματικὴν διακυβέρνησιν τοῦ χριστεπώνυμου τῆς νήσου πληρώματος τὸ θέλημα τὸ ἅγιον αὐτοῦ ἐνεργήσῃ καὶ τὰ ἀπ' ἀλλήλων διερωγότα καὶ διεσκορπισμένα ἀγάπῃ καὶ ὁμοφροσύνῃ πολλῇ εἰς ἓν συνενώσῃ, τῇ πανσθενουργῇ δὲ αὐτοῦ χάριτι εὐπειθῶς καὶ εὐνηλῶς εἰς τὴν σωτηρίαν αὐτοῦ ἀναγᾶν, τὴν δὲ ὑμετέραν θεοπρόβλητον Παναγιότητα, τὴν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν ἀγωνιζομένην, διαφυλάττῃ φύλακα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀκραιφνῇ, χαρίζεται δὲ αὐτὴν τῇ ἀγίᾳ Ἐκκλησίᾳ ἀπείραστον πάντος κακοῦ ἐπὶ ἔτη ὅτι πλείστα καὶ σωτηριώδη.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 ἰουλίου 1911.

Τῆς ὑμετέρας περισπουδάστου καὶ πεφιλημένης μοι θειοτάτης Παναγιότητος ταπεινὸς ἐν Χριστῷ ἀδελφός
καὶ ὅλος πρόθυμος

† Ὁ Ἀθηνῶν Θεόκλητος

Β'

Ὁ κ. Ἰσθόλσκης ἰδιαίτερος ἐζήτησε παρ' ἐμοῦ πληροφορίας περὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐκλογῆς τοῦ ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, προσθεὶς ὅτι τοῦτο ἀπασχολήσει ἰδιαίτερος κατ' αὐτὰς καὶ τὴν ἀγιωτάτην Σύνοδον, ἥτις ἐν πάτῃ περιπτώσει ἐπιθυμεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως γενομένην ἐκλογὴν σὺν αὐτῇ δὲ καὶ τὴν αὐθεντίαν τῆς Α. Θ. Παναγιότητος τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, εἰς ὃν δὲν δυνάμεθα, εἶπε, νὰ ἀρνηθῶμεν τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἱστορίας καὶ τῶν ἱερῶν κανόνων ἐπεμβάσεως ἐν περιπτώσει διενέξεων κομματικῶν εἰς ἄλλην αὐτοκέφαλον ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, καθ' ἣν ἡ Αὐτοῦ Ἐξοχότης μετ' ἰδιαίτερου σεβασμοῦ ἐμνήσθη τοῦ ὀνόματος τῆς ὑμετέρας θειοτάτης Παναγιότητος, πεπνυμένως καὶ μετὰ δεξιότητος πηδαλιουχοῦντος τὸ σκάφος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὑποφαινόμενος οὐ διέλειψεν νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Α. Ε. ἐπὶ τε τῷ διεμνηνευθέντι ἐνδιαφέροντι διὰ τὰ καθ' ἡμᾶς πράγματα καὶ τῇ στάσει, ἣν κατὰ τὴν δῆλωσιν αὐτοῦ τηρεῖ καὶ σκέπτεται νὰ τηρήσῃ ἡ ἀγιωτάτη Σύνοδος διὰ τὸ κυπριακὸν ζήτημα καὶ τὴν ἐν γένει διακανόνισιν τοιαύτης φύσεως ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων, ἡ ἐπὶ τῇ ὁμοφωνίᾳ τῶν ὁποίων στάσις τῶν ἐπὶ μέρους Ἐκκλησιῶν ἐνισχύει τὴν ὅλην ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν καὶ τὸ κύρος αὐτῆς, ἐπὶ κοινῷ ἀγαθῷ σύμπαντος τοῦ ὀρθόδοξου πληρώματος.

ΔΙΚΗΣ ὉΦΘΑΛΜΟΣ

Αἱ ἐνώπιον τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου κεραυνοβόλοι ἀποκαλύψεις τῆς «Ἐφημερίδος τοῦ Φόρ» διὰ τῆς ὑποσημειώσεως τοῦ περὶ Μακεδονίας «μυστικοῦ βουλγαρικοῦ Ὑπομνήματος» — ὅπερ ἐν προηγουμένοις φύλλοις τῆς «Ἑκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» ἀνεδημοσιεύθη — ἐπελθοῦσαι ἐπικαίρως, κατὰ τὴν κρίσιμον ψυχολογικὴν στιγμήν, κατήνεγκον τὸ ὕστατον καίριον πλῆγμα εἰς τὴν βουλγαρικὴν μεγαλομανίαν. Ἡ φοβερὰ καὶ πικρὰ ἀλήθεια, γυμνὴ ἐπιφανείσα ἐν ὅλῃ τῇ εἰδεχθεῖ αὐτῆς πραγματικότητι, ἠγέρθη εἰς κατασύντριψιν τῶν ὀνειρωδῶν καὶ φευγαλέων βουλγαρικῶν πόθων, καὶ εἰς διάσπασιν τῶν τεκταινομένων, πρὸς πραγμάτων τούτων, ὑπὸ τοῦ ἐν Λονδίῳ βαλκανικοῦ Κομιτάτου, ὅπερ, κατὰ τὴν ὁμόφωνον γνώμην τοῦ ἀνεξαρτήτου εὐρωπαϊκοῦ τύπου καὶ ἰδία τοῦ γερμανικοῦ, διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ εἰσηγούμενων νέων μεταρρυθμιστικῶν περὶ Μακεδονίας σχεδίων, πρὸ πάντων δὲ τοῦ περὶ καταρτισμοῦ ἐγχωρίου ἀγροφυλακῆς, ἐπεδίωκεν οὐχὶ τὴν εἰρήνευσιν τῆς χώρας διὰ τῆς παγίωσεως τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐπ' ἀγαθῶ ἀπάντων τῶν οἰκούντων τούτων πληθυσμῶν, ἀλλὰ, ἀπλῶς καὶ καθαρῶς, τὴν ὑποδοίθησιν τῆς κατακτίσεως ταύτης ὑπὸ τῶν Βουλγάρων.

Ὅποια ὅμως κατάρριψις τοῦ προσώπειου τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ὑποκρισίας διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ «μυστικοῦ Ὑπομνήματος»!! Ὅποια φοβερὰ ἀποκάλυψις τῶν ἐν τῷ σκότει συντελουμένων!! Ἀριστοτεχνικώτερα καὶ πληρεστέρα περιγραφὴ τῶν κακουργιῶν τῶν βουλγαρικῶν κομιτάτων δὲν ἦτο δυνατόν νὰ γίνη ἀπὸ τὴν τοῦ «μυστικοῦ Ὑπομνήματος», τοῦ ὑπὸ Βουλγάρου πολιτικοῦ ἀνδρὸς καὶ διπλωμάτου, ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεως αὐτοῦ, συνταχθέντος. Πάντα τὰ μυστὰ ἐγκλήματα τὰ διαπραττόμενα εἰς βάρος τῶν τλημόνων πληθυσμῶν τῆς χώρας, μὴδ' αὐτοῦ τοῦ βουλγαρικοῦ ἐξαιρουμένου, ἅτινα ἐγκλήματα οἱ κυβερνῆται τῆς Σόφιας καὶ ἡ τὰ βουλγαρικὰ συμφέροντα ἐξυπηρετοῦσα μερὶς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ τύπου, προεξαρχόντων τῶν Λονδινείων «Times», συστηματικῶς διέψευδον χαρακτηρίζοντες αὐτὰ ὡς ἑλληνικὰς συκοφαντίας ἢ ἐπέροιστον εἰς βάρος τῶν ὀρθοδόξων, ἀπεδείχθησαν νῦν ἐκ τοῦ «μυστικοῦ Ὑπομνήματος» οὐ μόνον μέχρι κεραίας ἀληθῆ, ἀλλὰ καὶ ἀσυγκρίτως ὑπο-

δεέστερα τῆς φρικώδους πραγματικότητος. Αἱ διαμαρτυρίαι τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως περὶ τοῦ πάντη ἀμετόχου καὶ ἀνευθύνου αὐτῆς ἐν τοῖς ὀργίοις τῶν Κομιτάτων, καθὼς καὶ αἱ ἐπίσημοι δηλώσεις αὐτῆς ὅτι οὐδέποτε διέλειπε πράττουσα πᾶν τὸ ὑπ' αὐτῇ πρὸς πρόληψιν καὶ παρακώλυσιν τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἐνεργείας τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν, ἀπεδείχθησαν νῦν περὶ τῶν ὡς ψεύδη καὶ φενάκη, ἀποσκοποῦντα τὴν ἐξαπάτησιν τῆς δημοσίας ἐν Εὐρώπῃ γνώμης, μὴ δυναμένης νὰ φαντασθῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις πεπολιτισμένου κράτους ἦτο ποτὲ δυνατόν νὰ ψεύδεται οὕτως ἰταμῶς καὶ ἀυσσολῶς.

Λέγομεν πρὸς ἐξαπάτησιν τῆς δημοσίας γνώμης· καθόσον, ὅσον ἀφορᾷ τὰς ξένας Κυβερνήσεις, αὗται ἦτο ἀδύνατον νὰ ἀγνοῶσι τὴν φοβερὰν πραγματικὴν κατάστασιν. Ἰδοὺ τί ἔγραφεν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐπιφανὴς Γάλλος δημοσιογράφος, ἐπισκεφθεὶς τὴν Σόφιαν πρὸς ἐπιτόπιον ἐξακρίβωσιν τῆς καταστάσεως.

«Χάριν τῆς τιμῆς τῆς Βουλγαρίας, ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἡγεμονίας εἶδει νὰ λάβῃ δραστήρια μέτρα, πρὸς διαλύσιν τῶν ἐν Σόφίᾳ ἐδρευόντων ἐπικρασιατικῶν κομιτάτων. Ἐδεῖ ἡ βουλγαρικὴ Σοβρὰνιὲ νὰ ἀποκηρύξῃ πανηγυρικῶς τοὺς κακούργους τοὺς ἀτιμάζοντες τὸ βουλγαρικὸν ὄνομα. Δυστυχῶς, οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Ἡγεμονίας ἀνέλαβον βραβεῖαν εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ πολιτισμοῦ, κολακεύοντες, ἐνθαρρύνοντες καὶ τροφοδοτοῦντες τὴν στρατιάν τοῦ ἐγκλήματος.

» Οὐδεὶς ἐν Σόφίᾳ, ἐκ τῶν διπλωματικῶν κύκλων, ἀγνοεῖ τὰς στενὰς σχέσεις τὰς ὑπαρχούσας μεταξὺ ὑπουργῶν τινῶν καὶ τῶν ἀρχηγῶν τοῦ μακεδονικοῦ κινήματος. Οἱ πάντες γινώσκουσιν ὅτι οἱ πρῶτοι συνεργάζονται μετὰ τῶν δευτέρων ἐν τῇ κατὰ κράτος τῶν συμμοριῶν.

» Οἱ κομιτατζήδες διατρέχουσι τὰς ὁδοὺς τῆς Σόφιας φέροντες τὴν στολὴν τῶν ἐπικρασιατῶν καὶ ὠπλισμένοι διὰ ροπαλῶν, χωρὶς νὰ παρενοχλῶνται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Διοργανοῦσι συλλαλητήρια, συνελεύσεις ἀγορεύουσιν ἐν τοῖς καφενείοις καὶ ἐν ταῖς δημοσίαις πλατείαις· ἀλληλοσυμπλέκονται μάλιστα ἐνώπιον τοῦ πλήθους. Αἱ στήλαι τῶν ἐφημερίδων πληροῦνται ἐκ τῆς ἀφηγήσεως τῶν ἔθλων των. Ἡ ἀφιξὶς καὶ ἀναχώρησις αὐτῶν ἐξαγγέλλεται εἰς τὸ δημόσιον. Τὸ πᾶν ὀργανοῦται καὶ παρασκευάζεται ἐντὸς τῆς Ἡγεμονίας, ἐν γνώσει ὅλου τοῦ κόσμου. Ἐν τῇ Ἡγεμονίᾳ στρατοιοῦνται οἱ κομιτατζήδες καὶ ἐκγυμνάζονται εἰς τὴν σκοποβολὴν καὶ τὸν χειρισμὸν τῶν

βομβών. Αἱ συμμορίαι δύνανται ἀκωλύτως νὰ κατάρ-
τιζῶνται καὶ νὰ διέρχωνται τὴν μεθόριον γραμμὴν,
πᾶσαι δὲ αἱ κινήσεις αὐτῶν εἰσι γινώσται εἰς τὰς ἐπι-
σημοὺς Ἀρχάς.

Ὅταν ἀρχικολιταζήσῃ τις, ὡς ὁ Ἀποστόλ, ἔρχε-
ται ὅπως ἐφησυχάζῃ ἐν Σόφει, γίνεται δεκτὸς ὑπὸ
φρενητιῶδων διὰδελώσεων, οἱ δὲ ποιηταὶ συντάσσου-
σιν πρὸς τιμὴν αὐτοῦ δημόδη ἄσματα κυκλοφοροῦντα
ἀπὸ τῶν στομάτων πάντων. Μετὰ μικρὰν ἀναψυχὴν
ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ χώρᾳ—ἄγγέλλει μετὰ μικρὸν οὗτος
ἀγερώχως πρὸς τοὺς Μακεδόνας—ἐπανακκώπτω αὐ-
θις εἰς τὴν γενέθλιον γῆν. Δὲν θ' ἀνεχθῶ οὐδεμίαν
προσβλητικὴν λέξιν διὰ τὴν μεγάλην ἐθνικὴν ἰδέαν.
Εἶδον τὰ πάντα ἐν αὐτῇ τῇ Σόφει καὶ γινώσκω τί
περιέχει αὕτη. . . .

«Οὐδεὶς ἀντιπρόσωπος τῆς Εὐρώπης ἐξαπατᾶται ὑπὸ
τῶν δηλώσεων τῆς βουλγαρικῆς Κυβερνήσεως τῶν ἐπι-
διωκουσῶν νὰ καταστήτωσι πιστευτὸν εἰς τὰ εὐρω-
παϊκὰ ἀνκτοδοῦλια ὅτι τὰ κομιτάτα διελύθησαν καὶ
ὅτι αἱ συμμορίαι δὲν καταρτίζονται πλέον ἐπὶ βουλ-
γαρικοῦ ἐδάφους». . . . (Paillarés. L' Imbroglia
Macédonien).

Καὶ ὅμως, παρὰ πάντα ταῦτα, μέχρι τῆς δη-
μοσιεύσεως τοῦ «μυστικοῦ Ὑπονύμματος», οὐχὶ
ἀπλῶς ἀπὸ τῶν στήλων ἐνίων εὐρωπαϊκῶν ἐφη-
μερίδων, ἀλλὰ καὶ ἐν διπλωματικοῖς ἐτι ἐγγρά-
φοις κατεκεχωρισμένοις ἐν ἐπισήμοις «Βίβλοις»,
ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ τιμὴ ἐνὸς ὁλοκλήρου ἔθνους
ἐξηκολούθει νὰ σφαγιάζηται οἰκτρῶς, ἐπαναλαμ-
βανομένης, συνεχῶς, δίκην ἐπώδου καὶ παρὰ
πάσας τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου προσαγομένης ἀπο-
δείξεις, τῆς κατηγορίας, ὅτι τὴν εἰρήνευσιν τῆς
Μακεδονίας παρεκώλυε μόνη ἡ δρᾶσις τῶν ἐλ-
ληνικῶν σωμάτων, καὶ ὅτι ἤρκει ἡ ἐξουδετέρω-
σις τούτων, ὅπως ἡ γαλήνη καὶ ἡ εὐνομία βα-
σιλεύσωσιν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ἐν Μακεδονίᾳ.

Εὐτυχῶς «ἡ παγὶς συνετορία καὶ ἡμεῖς
ἐρύσθημεν». Ἡ χεὶρ τῆς θείας δίκης διέσπα-
σεν, ὡς ἰστὸν ἀράχνης, τὰς ἐναντίον τοῦ Οἰ-
κουμενικοῦ Πατριαρχείου, τῶν ὀρθοδόξων Ἱε-
ραρχῶν καὶ τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους διατυπωμέ-
νας, ἐν γνώσει ἢ ἐν ἀγνοίᾳ, αἰτιάσεις καὶ συ-
κοφαντίας. Ὅν τρόπον αἱ ἀποκαλύψεις τοῦ τέως
ἐν Κωνσταντινουπόλει διπλωματικοῦ πράκτορος
τῆς Βουλγαρίας κ. Νάτσεβιτς ἀπεγύμνωσαν τὴν
βουλγαρικὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀπέδειξαν αὐτὴν
ὡς τὴν πρώτην καὶ κυρίαν ἐνοχὸν καὶ ὑπεύ-
θυνον ἐν τῷ πρωτοφανεῖ κατὰ τῶν ἀθῶων Ἑλ-

λίνων Ὀρθοδόξων τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας
καὶ Βουλγαρίας διωγμῷ, οὕτω καὶ νῦν τὸ «μυ-
στικὸν Ὑπόμνημα», φανερώσαν εἰς σύμπαντα
τὸν κόσμον τοὺς μόνους πραγματικοὺς δημιουρ-
γοὺς καὶ ὑπευθύνους τῆς κρατούσης ἐν Μακεδο-
νίᾳ ἀπαισίας καταστάσεως—μετὰ καὶ τῶν ἐλα-
τηρίων καὶ τῶν μελλοντικῶν αὐτῶν ἐπὶ τῆς χώ-
ρας σχεδίων—καθὼς καὶ τοὺς μεγαλοσχήμε-
τους συνεργοὺς καὶ πατρῶνας αὐτῶν, συνεπλήρωσε
τὴν διαφώτισιν τῆς δημοσίας εὐρωπαϊκῆς γνώ-
μης καὶ παρέσχεν αὐτῇ τὰ στοιχεῖα πρὸς σχη-
ματισμὸν ἀκριβοῦς ἰδέας περὶ τοῦ βουλγαρικοῦ
χαρακτῆρος καὶ τῶν ἐνστίκτων αὐτοῦ περὶ τῶν
ὁποίων διακεκριμένος συγγραφεὺς ἀπεφάνητο
(ὁμιλῶν περὶ τῶν Βουλγάρων πολιτευτῶν) ὅτι
**ἀνύκουσιν εἰς φῦλιν τῆς ὁποίας τὸ αἷμα
παραμένει εἰσέτι βάρβαρον, τῇ δὲ δρᾶσει
αὐτοῦ συμπαρομαρτεῖ, πάννυ εὐχερῶς, ἡ
ὠμότης**. (Max Cboublier, La Question d'
Orient).

Τὴν κρίσιν ταύτην, καθὼς καὶ τὰς ἀποκαλυ-
φθείσας ὀπισθοδούλους σφετεριστικὰς περὶ Μα-
κεδονίας βουλγαρικὰς διαθέσεις, ἐπὶ καταπατή-
σει ἀλλοτρίων δικαίων, προσεπικυρεῖ πανηγυ-
ρικῶς ἡ μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ συνταγματι-
κοῦ πολιτεύματος ἐν ἀπάσῃ τῇ Αὐτοκρατορίᾳ
στάσις τῶν Βουλγάρων. Ἡ ἀνακήρυξις τοῦ Συν-
τάγματος ἔδει νὰ ἐμπλήσῃ αὐτοὺς χαρὰς. Ἀφοῦ
δὲν ἔπαυον δηλοῦντες *urbi et orbi* ὅτι τὸ ἔμβλη-
μα αὐτῶν ἦτο «Ἡ Μακεδονία διὰ τοὺς Μακε-
δόνας» καὶ ὅτι οὐδένα ὑστερόβουλον σφετεριστι-
κὸν σκοπὸν ἐπεδίωκον, ἡ ἀναστήλωσις τοῦ Συν-
τάγματος, ἡ ἐξασφαλίζουσα τοῖς μακεδονικοῖς
πληθυσμοῖς τὰ ἀγαθὰ τῆς ἰσότητος, τῆς ἐλευθε-
ρίας, τῆς δικαιοσύνης, ἅπαντα ἐν ἐνὶ λόγῳ τὰ
δίκαια ὧν ἀπολαύουσιν οἱ πεπολιτισμένοι καὶ
εὐνομούμενοι λαοὶ, ἔδει νὰ ἐμπλήσῃ τοὺς, κα-
θὰ ἐνέπλησε τοιαύτης καὶ τοὺς λοιποὺς συ-
νοίκους λαοὺς, χαρὰς.

Καὶ ὅμως, ἀνάγνωτε τὰς βουλγαρικὰς ἐφημε-
ρίδας καὶ θὰ ἴδῃτε διαζωγραφουμένην τὴν δυσ-
θυμίαν, τὴν ἀπογοήτευσιν, καὶ διατυπωμέ-
νους ἐνδοιασμοὺς, ἀμφιβολίας καὶ προτροπὰς ὅ-
πως ἡ Βουλγαρία διατελῇ ἄγρυπνος καὶ ἐτοι-
μη. Ἀνάγνωτε τὰς δηλώσεις τῆς «Ἐσωτερικῆς
Ὁργανώσεως» ἐν τῷ παρισινῷ «Temps» τῆς 8
Αὐγούστου.

«Ἡ Ἐσωτερικὴ Ὁργάνωσις» εἶναι διατεθειμένη νὰ

ἀναστείλῃ προσωρινῶς τὴν δρᾶσιν τῶν Κομιτάτων καὶ τῶν βουλγαρικῶν συμμοριῶν ἐν Μακεδονίᾳ, ὅπως ἐπιτρέψῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Συντάγματος. Ἀλλὰ τὰ Κομιτᾶτα δὲν θὰ διαλυθῶσι καὶ ἡ «Ἐσωτερικὴ Ὀργάνωσις» θὰ ἐξακολουθήσῃ ὑφισταμένη ὡς καὶ πρότερον. θὰ ἀνελᾷ δ' αὖτὴ τὴν δρᾶσιν τῆς ἑαυτῆς διότι τὸ Σύνταγμα θὰ μείνῃ γράμμα νεκρόν».

Ἐπιπροσθέσατε εἰς ταῦτα τὴν μεστὴν πικρίας ὁμολογίαν τοῦ Λονδινείου «Times» — περὶ οὗ ἡ «Ἐφημερὶς τοῦ Φῶς» ἀπεφώνησε ὅτι «προεξάρχει ἐν τῇ δημοσιεύσει ἀνακριδῶν περὶ τῆς Ἀνατολῆς εἰδήσεων. — Πρέπει νὰ ἀφεθῇ ἡ Τουρκία ἀκώλυτος ὅπως ἐφαρμόσῃ τὸ Σύνταγμα, ἔγραψεν ὁ «Times», καίτοι ἡ ἐφαρμογὴ αὕτη θὰ προκαλέσῃ τὴν ματαίωσιν προσφιλῶν τινῶν ἐλπίδων μας.

Ἄν δὲ, πλὴν τῶν λόγων, θέλει τις καὶ ἔργα, ἅς ἀναγνώσῃ τὰς κατωτέρω δημοσιευμένας βιοπραγίας τῶν Βουλγάρων κατὰ τῶν Ὀρθοδόξων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βοδενῶν· τὸν ἐν Κρίδα δαρμὸν τοῦ Ὀρθοδόξου ἱερέως, ὡς τολμήσαντος νὰ ἱεουργήσῃ ἐν τῇ εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους ἀνηκούσῃ Ἐκκλησίᾳ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας Γενὶ Μαχαλέ· τὰς εἰδήσεις τῶν βουλγαρικῶν ἐφημερίδων ἀναγραφουσῶν εὐφροσύνως τὴν ἀρπαγὴν ταύτην καὶ ἀγγελουσῶν ὅτι ταύτην μέλλει νὰ ἐπακολουθήσῃ ἡ κατοχὴ πλῆθος ἄλλων ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, καὶ ἡ ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ἐξάρχου ἐπάνοδος (διὰ τῶν γνωστῶν βεβαίως μέσων) μεγάλου ἀριθμοῦ χωρίων· τὰς ἀπειλητικὰς ἐπιστολάς τοῦ ἀρχικομιτατζῆ Ἀποστόλ. πρὸς Ὀρθοδόξους ἱερεῖς ὅτι ὀφείλουσιν ἐπὶ ποινῇ θανάτου νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὴν Ἐξαρχίαν· τὰς ἐκδιαστικὰς ἐπιστολάς τοῦ αὐτοῦ πρὸς τοὺς κατοίκους Τσερνάρεας τῆς ἐπαρχίας Γενιτσῶν, ὅπως σπεύσωσι νὰ ἀποτίσωσι τοὺς πρὸς τὸ βουλγαρικὸν κομιτάτον καθυστερουμένους ἀπὸ δύο ἐτῶν φόρους· τὴν δολοφονικὴν ἐπίθεσιν βουλγάρων κομιτατζήδων εἰς τὰ πρόθυρα τῶν Γενιτζῶν, κατὰ πέντε λαδεμπόρων ἐκ Κολακιάς· τὰς ἐκδιαστικὰς ἐπιστολάς τῶν κομιτάτων (ἄνευ ἡμερομηνίας) πρὸς διάφορα ὀρθόδοξα χωρία τῆς περιφερείας Μοναστηρίου· τὰς διατυπωθείσας ἀξιώσεις τοῦ Κομιτάτου πρὸς διαίρεσιν τῆς Μακεδονίας ἐθνογραφικῶς καὶ πρὸς αὐτόνομον διοίκησιν αὐτῆς μετ' ἰδίας ἐθνοφυλακίας. Ἄς ἀναγνώσῃ καὶ τὸ ἀκόλουθον ἐκ

Σόφιας τηλεγράφημα ὑπὸ ἡμερομ. 11 Αὐγούστου. «Τῇ παρελθούσῃ παρὰσκευῇ ἐπταμελὲς βουλγαρικὴ συμμορὶς ἀνήκουσα εἰς τὸ Κομιτάτον τοῦ Σκράφωφ, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ Ἰορδάν Σπάσσωφ, προσεβλήθη ἐξαπίνης, πρὸς τὸ Κράτοβον, ὑπὸ τῆς συμμορίας τοῦ Τούτσκωφ ἀνικούσης εἰς τὸ Κεντρικὸν Κομιτάτον Σοφίας καὶ ἐξοντώθη καθ' ὁλοκληρίαν» καὶ θὰ πεισθῇ πᾶς τις ὅτι οἱ Βούλγαροι οὐδόλως ἀπέβαλον τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅτι ἡ ἀνακίρυξις τοῦ Συντάγματος δυσθυμίας καὶ ἀπογοτεύσεως πρόξενος αὐτοῖς ἐγένετο.

Καὶ ἔχουσι μέγα δίκαιον οἱ ἄνθρωποι. Διότι, σκέπτονται ὅτι, τῆς τάξεως καὶ εὐνομίας ἀποκαθισταμένης, θὰ ἀποκαλυφθῶσι τὰ ψεύδη αὐτῶν, καταδεικνυμένου κατὰ τρόπον ἀνεπίδεκτον ἀμφισβήτησεως ὅτι ἡ μὲν Μακεδονία πόρρω ἀπέχει τοῦ νὰ ᾖ βουλγαρικὴ χώρα, ὁ δὲ βουλγαρικὸς πληθυσμὸς τῆς Θράκης ὅτι ἀποτελεῖ μειονότητα ὅλως ἀσήμαντον. Ἀρὰ δὲ, συναισθάνονται ἀφ' ἐνὸς μὲν τὴν παντελῆ αὐτῶν ἀνεπάρκειαν ὅπως ἀντιμετωπίσωσι, δι' ἐντίμων καὶ ἠθικῶν μέσων, τοὺς ἀντιπάλους αὐτῶν ἐν τῇ εὐγενεῇ σταδιοδρομίᾳ τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἀντιλαμβάνονται ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος θὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τῶν πατρῶων αὐτῶν πᾶσαν πρόφασιν ἢ λαβὴν πρὸς ἐπέμβασιν, λόγῳ μὲν ἐξ αἰσθημάτων χριστιανικῆς φιλανθρωπίας, ἔργῳ δὲ πρὸς ἀνασύστασιν, ἐπὶ καταπατήσει παντὸς θείου καὶ ἀνθρωπίνου δικαίου, τῆς μεγάλης Βουλγαρίας τῆς συνθήκης τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, ἣν, μόλις χαραχθεῖσαν ἐπὶ τοῦ χάρτου, ἐξεμυδένισεν ὁ τότε πρωθυπουργὸς τῆς Μ. Βρετανίας λόρδος Βήκονσφιλδ ἐν ὀνόματι τοῦ συμπαγοῦς ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Μακεδονίας, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπεζητεῖτο ἡ ἐγκαθίδρυσις τῆς ἀπεχθοῦς βουλγαρικῆς κυριαρχίας.

Ἀλλ' οὐδαμῶς πτοεῖ, οὐδ' ἐκπλήσσει ἡμᾶς ἡ μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν τοῦ Συντάγματος πολιτεία τῶν Βουλγάρων, πρὸς κέντρα λακτιζόντων. Ἡ ἐξέλιξις τῶν γεγονότων ἐπεισε πιστεύομεν καὶ θὰ πείσῃ ἐτι κάλλιον αὐτοὺς ἐν τῷ μέλλοντι, ὅτι τὸ κράτος τῆς βίας, τοῦ ψεύδους καὶ τῆς ἀδικίας εἶναι φύσει ἐφήμερον, καὶ ὅτι, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐπὶ τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας βουλγαρικὰς ὄνειροπολήσεις, αἰ μὲν, μάλιστα δὲ νῦν, εὐκαιρον αὐτοῖς εἶπεῖν τὸ τοῦ ποιητοῦ:

Πολλὰ πέλει μεταξύ κύλικος καὶ χεῖλος ἄκρου.

ΔΙΩΓΜΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

Ἐκθεσίς Μητροπολίτου Βοδενῶν

Παναγιώτατε δέδοτα,

Δυστυχῶς ὁμως, καίπερ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνκκη-
ρύξεως τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος ἐπῆλθεν ἡ
ἀποκατάστασις τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, ἐν τούτοις,
τὰ βουλγαρικὰ ληστανταρτικά σώματα οὐκ ἐπαύσαντο
μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης περιερχόμενα τὰ χωρία,
ἀτινα, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ τρόμου καὶ τῆς βίας διατε-
λούντα, ἠναγκάσθησαν νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὸ ἐπά-
ρατον σχίσμα καὶ ὧν κατ' ἀκολουθίαν αἱ Ἐκκλησίαι
μένουσιν εἰσέτι κλεισταί, καὶ ἀπειλοῦντα τοὺς χωρι-
κοὺς, ὅπως καὶ τούτεῦθεν ἐμμένωσιν εἰς τὸ σχίσμα,
ἀναγινώσκουσιν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις των, αἵτινες ὅσον
οὐπω θὰ ἀνοιχθῶσιν ὑπ' αὐτῶν, βουλγαριστί, μὴ ἀνα-
γνωρίζουσι τὸ Πατριάρχειον καὶ μὴ ἐπισκέπτονται
παντάπασι τὴν Ἱ. μητρόπολιν.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐξαιτούμαι εὐσεβάστως
παρὰ τῆς Ἱ. Θ. Π. ὅπως εὐχρεσθῇ ὡς οἶόν τε τά-
χιον νὰ μὴ δώσῃ Αὐτῇ τὰς ἀπαίτουμένους ὁδηγίας
ἐν γνώσει ὅποιαν στάσιν δέον νὰ τηρήσῃ ὅσον ἀφο-
ρᾷ τὸ ἀνοιγμὸν τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν χωρίων, ἀτινα
διὰ τῆς βίας ἠναγκάσθησαν νὰ προσχωρήσωσιν εἰς τὸ
σχίσμα.

Τῆς Ἱμετέρας κτλ.

Ἐν Βοδενοῖς τῇ 19 Ἰουλίου 1908.

† Ὁ Βοδενῶν ΣΤΕΦΑΝΟΣ.

Παναγιώτατε δέδοτα,

Ταύτῃ τῇ στιγμῇ πληροφοροῦμαι, ἐξ αὐθεντικωτά-
της πηγῆς, ὅτι οἱ βούλγαροι κοιμητᾶδες, μεταβά-
ντες χθὲς εἰς τὸ ἡμίωρον ἀπέχον τῆς πόλεως ταύτης
χωρίον Ὁρτζάρι, ἠνοιζόν τὴν κεκλεισμένην Ἐκκλησίαν
καὶ ἠνάγκασαν τὸν ἱερέα νὰ λειτουργήσῃ. Τὸ τοιοῦτον
δικνοῦνται νὰ πράξωσι καὶ εἰς τὰ λοιπὰ τοιαῦτα χω-
ρία. Ἀπῆντες οἱ χριστιανοὶ μου ἐπὶ τῷ ὀλίγῳ τού-
τῳ ἡγγέλματι ἐτράχθησαν μεγάλως καὶ εὐρίσκονται
ἐν ἀπεριγράπτῳ ἀμηχανίᾳ οὐ μὲν ἄλλὰ καὶ ἀπελπισίᾳ.

Ἐπὶ τούτοις κτλ.

Ἐν Βοδενοῖς, τῇ 20 Ἰουλίου 1908.

† Ὁ Βοδενῶν ΣΤΕΦΑΝΟΣ.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Διαδόσεις ἀνυπόστατοι. — Ἐγράφη ἐν ἐλ-
ληνικῇ τινὶ ἡμερῇ ὅτι μουσουλμᾶνος συμπολί-
της, ἀνήκων εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κοιμητᾶτον «Ἐνω-
σις Πρόδος», σπουδαίαν ἔσχε τὴν παρελθούσαν
ἐβδομάδα συνέντευξιν μετὰ τῆς Α. Θ. Π. καὶ ὅτι
προῦκειτο νὰ ἐπανέλθῃ χθὲς ἵνα λάβῃ τὴν ἀπάν-
τησιν. Τὸ περὶ τῆς ταιαύτης ἐπισκέψεως γὰρ λευ-
μα τυγχάνει παντελῶς ἀνυπόστατον καὶ συνεπῶς
τὸ ἐπ' αὐτοῦ δημιουργηθὲν οἰκοδόμημα καταρρέει.
Οὔτε ἐπίσκεψις τοιοῦτου προσώπου καὶ μάλιστα
ὑπὸ τὸ διαφημισθὲν πνεῦμα ἐγένετο, οὔτε ἡδύνατο
νὰ ἔλθῃ λόγον οἰονόησιν.

Κανονικαὶ ψήφοι. — Τῇ πέμπτῃ, 31 παρελ-
θόντος ἰουλίου, συνδοικῶς ἐγκριθέντος ἕνα πλῆ-
ρωθῶσιν αἱ μητροπολιτικαὶ ἔδραι Στραωνίτζης,
Ἰμβρου καὶ Κώου, κεναὶ μένουσαι, ἡ μὲν πρῶ-
τη ἕνεκα τῆς εἰς Κυδωνίας μεταθέσεως τοῦ πα-
νιερ. μητροπολίτου κ. Γρηγορίου, ἡ δευτέρα
ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ τέως ποιμενάρχου αὐ-
τῆς δοιδίμου Ἰωαννικίου, καὶ ἡ τρίτη διὰ τὴν
ὑποβληθεῖσαν τῇ Ἐκκλησίᾳ παραίτησιν τοῦ
τέως μητροπολίτου Κώου πανιερ. κ. Νικοδήμου,
ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἀνέδειξε διὰ κανονικῶν ψήφων,
γενομένων ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ, μη-
τροπολίτην **Τιβεριουπόλεως καὶ Στραωνί-
τζης** τὸν τέως θεοφίλ. ἐπίσκοπον Λεύκης κ.
Γερμανὸν Ἀναστασιάδην, προκρίνασα τῶν συν-
υποψηφίων αὐτῷ θεοφίλ. ἐπισκόπων Ἀμφιπό-
λεως κ. Εὐγενίου καὶ Μυρέων κ. Ἀθανασίου—
μητροπολίτην **Ἰμβρου** τὸν τέως τριτεύοντα
τῶν πατριαρχικῶν διακόνων κ. Χρυσόστομον
Καβουρίδην, προκρίθεντα τῶν συνυποψηφίων
πανοσλ. ἀρχιμανδριτῶν κκ. Μελετίου Λουκάκη
καὶ Ἰωακείμ Μαρτινιανοῦ—μητροπολίτην **Κώου**
τὸν τέως πανιερ. μητροπολίτην Καρπάθου καὶ
Κάσου κ. Ἀγαθάγγελον Ἀρχύταν, προκρίνασα
τῶν μετ' αὐτοῦ συνυποψηφίων θεοφίλ. ἐπισκό-
πων Παμφίλου κ. Μελισσηνοῦ καὶ Ἐλαίας κ.
Ἀγαθαγγέλου—καὶ μητροπολίτην **Καρπάθου**
καὶ Κάσου, ἐκ τῶν τεθέντων συνυποψηφίων
θεοφίλ. ἐπισκόπων Συννάδων κ. Εὐγενίου Μα-
στοράκη, Ἐλαίας κ. Ἀγαθαγγέλου καὶ Εἰρη-

νουπόλεως κ. Ἀρσενίου ἀνέδειξε τὸν πρῶτον. — Οἱ ἐκ τῶν ψηφισθέντων παρόντες ἐνταῦθα νύχαρίστησαν τῷ σαββάτῳ συνοδικῶς, εἶτα δ' ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ, μετὰ τὸ μέγα μήνυμα, ἐποιήσαντο τὴν νενυμισμένην εὐχαριστίαν.

Χειροτονία.—Τῷ σαββάτῳ χειροτονηθεὶς ἐν τῷ σεπτῷ πατριαρχικῷ ναῷ πρεσβύτερος ὑπὸ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Κωνσταντίου, χειροτονήθη χθὲς ἀρχιερεὺς ὁ πανιερ. μητροπολίτης Ἰμβρου κ. Χρυσόστομος, ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ, συνιερουργούντων τῶν σεβασμ. συνοδικῶν Κυζίκου Νικοπόλεως καὶ Λέρου.

Ἐκτρόπων κατάκρισις.—Ἀγγελλθέντος τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι ὀρθόδοξοί τινες ἐν Ἀδριανουπόλει ἠνάγκασαν ὀχλαγωγικῶς τὸν σεβασμ. μητροπολίτην κ. Κύριλλον ν' ἀπέλθῃ, μὴ ἐπιτρέψαντες αὐτῷ μίτε στιγμῆς διαμονὴν ἐκεῖ, καθὼς καὶ ὅτι εὐάριθμοί τινες ἐν Ἀϊδινίῳ κατὰ τοῦ σεβ. μητροπολίτου Ἡλιουπόλεως κ. Ταρασίου στίσιν ὁμοίαν ἐπειράθησαν νὰ παρασκευάσωσι, κατεκρίθη συνοδικῶς ἡ ἐκτροπὸς αὕτη πολιτεία πρὸς σεβαστοὺς ἀρχιερεῖς ἀπὸ τεσσαρακονταετίας σχεδὸν ὑπηρετοῦντας τῇ Ἐκκλησίᾳ. Τὰ ἔκνομα ταῦτα κινήματα, ἀπάδοντα πρὸς τὸ ἀπ' αἰώνων πολίτευμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ σαλεύοντα τὰς βάσεις αὐτοῦ, κακῶς παριστῶσι τοῖς συνοϊκοῖς λαοῖς τὸ φιλόνομον τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ καὶ λόγοις πρέπει νὰ ἐφελκύῃ τὸν τε σεβασμὸν καὶ τὴν βαθεῖαν τιμὴν πασῶν τῶν μετ' αὐτοῦ συμβιουσῶν κοινοτήτων.

Ὑπὲρ τοῦ ἔθνικοῦ ταμείου ἡ ἱερὰ βασιλικὴ καὶ πατριαρχικὴ μονὴ τοῦ Σινᾶ ἀπέστειλε 7494 γρόσια, λαμπρῶς οὕτως ἀρωγὸς ἐπερχομένη ταῖς ἐκτάκταις ἀνάγκαις τοῦ κοινοῦ ταμείου καὶ πᾶσι τοῖς ἱεροῖς σεμνείοις ὑπογραμμὸν ἑαυτὴν παρεχομένη τῆς εὐλαθείας ἅμα καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τὴν προϋσταμένην τῶν ὀρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ἅμα δὲ καὶ τῆς πρὸς αὐτὴν ἰδιαζούσης στοργῆς.

Αὐτοκρατορικὴ ἑορτή.—Τῇ τρίτῃ, ὁ αὐγούστου, ἀγομένης τῆς ἑορτῆς τῶν γενεθλίων τῆς Α. ΚΒ. Μ. τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Αὐστροουγγαρίας Φραγκίσκου Ἰωσήφ, ἡρμύνευσαν τῷ ἐξοχ. πρεσβευτῇ κόμντι Παλαβιτοῖνι τὰς ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροβιότητος τοῦ ἐορτάζοντος μονάρχου πατριαρχικὰς εὐχὰς ὁ πανοσλ. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Καλλίνικος σὺν τῷ πρωτεκδίκῳ

τῆς Μ. Ἐκκλησίας καὶ Α' γραμματεῖ τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου κ. Π. Δ. Νικολοπούλῳ.

Πατριαρχικαὶ προσρήσεις.—Τελεσθείσης τῇ δευτέρᾳ μεγαλοπρεποῦς, καὶ κατὰ τὰ ἐν Εὐρώπῃ ἐθιζόμενα, τῆς κηδείας τοῦ τῇ προτεραίᾳ θανόντος ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν Ρεζέπ πασᾶ, παρῆσαν ἐκ προσώπου τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ὁ πανοσλ. Μ. πρωτοσύγκελλος σὺν τῷ ἐξοχ. ἀρχοντι καπικεχαγιά Ἀντ. Οἰκιάδῃ ἐφέντῃ, ἐρμηνεύοντες οἷς δεῖ τὰς συλλυπητικὰς τῆς Α. Θ. Π. προσρήσεις.

Κανονικὴ ἄδεια.—Συνοδικῶς ἐπετράπη τῷ πανιερ. μητροπολίτῃ Σηλυβρίας κ. Διονυσίῳ, ἐπὶ ἰδίᾳ αἰτήσῃ, ἡ εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἔλευσις, πρὸς περιθαλψὴν τῆς ὑγείας αὐτοῦ.

Μονὴ Σουμελά.—Ἐγκρίσει συνοδικῇ, ἡ ἐπὶ δῖμνον διακυβέρνησις τῶν τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς Θεοτόκου Σουμελά ἀνετέθη τῷ πανοσλ. Μ. ἀρχιμανδρίτῃ κ. Γερασίμῳ Θεολογίδῃ, ὃς ἀνεχώρησε προχθὲς εἰς Τραπεζοῦντα, ὅπως ἐκεῖθεν μεταβῇ εἰς Σουμελά.

Ἐκδηλώσεις ἀφοσιώσεως.—Τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ, 3 ἡμέρας, τὸ σύμπικνον ἐκκλησιαστικὸν τοῦ πατριαρχικοῦ νοῦ, μετὰ τὴν λήξιν τῆς θείας λειτουργίας, ἐκδηλοῦν τὴν πρὸς τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἄρχον υἱικὴν εὐλάβειαν καὶ ἀφοσίωσιν, ὡς ἐπράξε καὶ πρὸ δεκαπενθημέρας, ἐξητωκρύγηται ὑπὲρ τοῦ πνευματικῆς αὐτοῦ πνευματικῆς πατρὸς, ἐν τῷ περιβόλῳ τοῦ νοῦ, ὅπου δέχεται κατ' ἔθος, ἀπερχόμενον οἶκον, τὰς πατριαρχικὰς εὐλογίας. Ἡ Α. Θ. Π. προσεῖπε τοὺς ἐκκλησιασθέντας, ἀπὸ τοῦ ὑπὸ τὴν Μ. Πρωτοσύγκελλόν ἐξώστου, τὰ ὀλίγα ταῦτα: «Σὺ εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἐκφορὴν τοῦ υἱικοῦ σας αἰσθημάτων. Ἀλλ' ἐπειδὴ τοῦτο χρησιμεύει ὡς αἰτία παρεξηγήσεως, διὰ τοῦτο πρὸς πᾶσι νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ τὸ τοιοῦτον. Ἐγὼ δὲν ἐπιθυμῶ νὰ ἦμαι τὸ ἀντικείμενον τῆς διαρρέσεως, ἀλλὰ τὸν ἀντικείμενον ἐπιθυμῶ νὰ ἦμαι τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης· ἐπιθυμῶ δηλαδὴ τὸ Γένος μου νὰ ἦται ἐν σώμα, νὰ ἀγαπᾶται καὶ νὰ συνεργάζεται· καὶ διὰ τοῦτο καὶ πάλιν ἐπαναλαμβάνω νὰ μὴ ἐπαναληφθῇ τὸ τοιοῦτον».

Ἐνεκα τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως ἡ Ἐκκλησιαστ. Ἀλήθεια ἐξεδόθη σήμερον, πέμπτην, ἀντὶ τῆς χθὲς.

Ἐκκλησιαστ. ἐν τῇ διασπορᾷ καὶ νεκρολογία εἰς τὸ προσεχές.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

1948

Τ. Π. 726950